

วันที่ ๑ ก.พ. ๕๖ ผมได้ฟัง รศ. ดร. ลือชัย ศรีเงินยวง เล่าเรื่อง ชุดโครงการบัณฑิตศึกษา ปริญญาโทสังคมศาสตร์สุขภาพ ภาคพิเศษ แก่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน สสจ. และ รพสต. ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาญจนบุรี และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอทองผาภูมิ เรียน ๑๘ - ๒๐ เดือนจบแน่นอนโดยมีคุณภาพสูงมาก

เพราะเป็นการศึกษาแบบใหม่ แบบบูรณาการ ๓ ประสานภารกิจของมหาวิทยาลัย คือการเรียนการสอน (ผลิตมหาบัณฑิต) การวิจัย และบริการวิชาการ เป็นงานชิ้นเดียว คือวิทยานิพนธ์เป็นชุด ของ นศ. รุ่นแรก ๑๓ คน อาจารย์ ๘ คนเป็นอย่างน้อย ทำงานเป็นทีม โดยที่วิทยานิพนธ์จะตอบโจทย์ระบบสุขภาพในพื้นที่ด้วย (บริการชุมชน หรือพื้นที่) โดยโจทย์พื้นที่คือ ASEAN Community, cross-border migration, มอสงสภาพสังคมในพื้นที่ชายแดน พม่า - ไทย เป็นพื้นที่ข้ามถึงกัน

ฟังแล้ว ผมนึกในใจว่า งานนี้หาอาจารย์ทำได้ยาก ต้องนำโดยคนที่ทำงานวิจัยจริงจัง และทำงานพื้นที่ซ้ำของอย่าง รศ. ดร. ลือชัย รวมทั้งต้องมีทีมงานดีด้วย Һานมีหมอพม่า ๕ คน มาเรียนหลักสูตรสังคมศาสตร์สุขภาพ จะร่วมทีมวิจัยด้วย

ผมถามท่านว่า นศ. ต้องเสียเงินค่าเล่าเรียนไหม ท่านบอกว่าท่านหาทุนมาช่วยบางคนที่ไม่มีเงิน และการทำวิจัยก็มีแหล่งทุนช่วยเหลือ

เมื่อได้ผลงานวิจัยวิทยานิพนธ์แยกเป็นรายคนแล้ว อาจารย์ในทีมจะสังเคราะห์ซ้ำ ออกมาเป็นผลงานวิจัยหลายรายงาน ต่างด้าน ได้เป็นองค์ความรู้ใหม่สำหรับขับเคลื่อนระบบสุขภาพของบริเวณชายแดนพม่า-ไทย ที่มองระบบสุขภาพเชื่อมโยงกับสังคมหลากหลายมุม

ผมชื่นชมการทำงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแบบทำเป็นชุด ทำเสร็จได้องค์ความรู้ที่หนักแน่น ให้ประโยชน์แก่บ้านเมือง สมัยผมเป็น ผอ. สกว. เคยร่วมมือกับ ศ. ดร. [ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ](#) จัดชุด ป. โท เรื่องคนไร้กล่องเสียง เป็นชุดที่ นศ. และอาจารย์มาจากหลากหลายสถาบัน และวิจัยข้ามศาสตร์ คือนักภาษาศาสตร์ไปร่วมกับทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วย สนุกและได้ประโยชน์มาก

เป็นบัณฑิตศึกษาของแท้ ไม่ใช่ของปลอม ที่เรียนพอให้จบ ที่ดาดินอยู่ในปัจจุบัน

นวัตกรรมสามประสาน : บัณฑิตศึกษาแนวใหม่

เขียนโดย น.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันศุกร์ที่ 08 มีนาคม 2013 เวลา 00:00 น. -

วิจารณ์ พานิช

๒ ก.พ. ๕๖

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/521629>